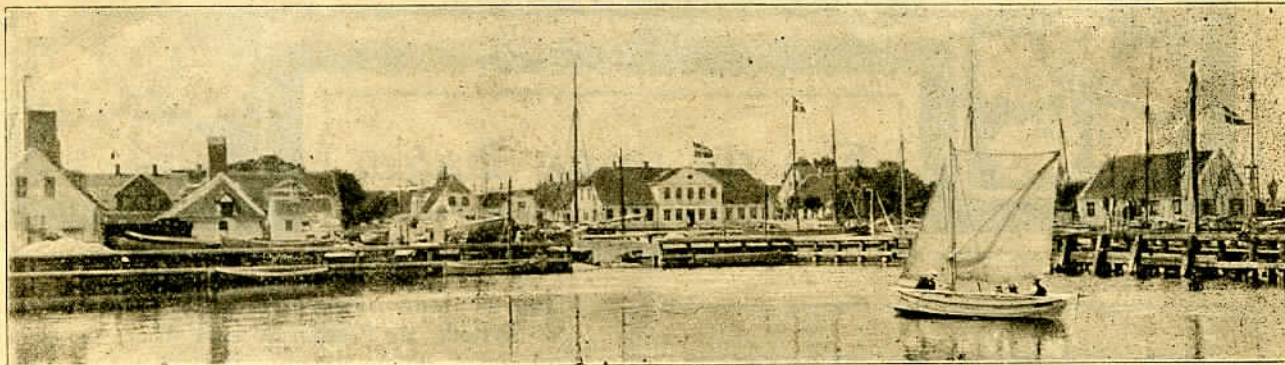

Dragør.

Dragør Havn.

Det var ganske tilfældigt, at jeg hørte, der var Kirkekoncert i Dragør, og da jeg længe har ønsket at se den gamle, hyggelige By, benyttede jeg Lejligheden til at tage derud. Jeg var lidt bange for at gaa til Koncert en Sommereftermiddag, men Organist Bacher, som gav Koncerten, spillede saa smukt og stemningsfuldt Orgel og Violin, at man ganske glemte, hvor man var. Navnlig spillede han Schumanns *Träumerei* saa smukt, at det var en Nydelse at høre, og Koncertsanger V. Mikkelsens lyse Tenor fyldte paa den smukkeste Maade den lille hyggelige Kirke.

Da Koncerten var forbi, gik jeg igennem Kirkegaarden ud i Byen.

Der er sagt saa meget om Dragør, om den gamle, minderige By, men hvor mange tager derud en stille

Sommeraften, sidder paa Havnemolen, som strækker sig langt ud i det spejlblanke Vand?

Maanens Straaler spiller paa Vandet, men inde fra Byen hører jeg Vægterens Sang. Han synger, som de sang for Bedstefader og Bedstemoder: „Hov. Vægter, Klokken er slagen ti“. Og Sangen fører mine Tanker langt ud til de mange Skibe, der spejler sig i Maanens Straaler. Skibene vugger paa Bølgen, og Vægterens Sang stemmer til Tanke og Stilhed, den store, dejlige Stilhed, som man finder saa herligt i Dragør.

Lad dem prise de store Badesteder med prangende Hoteller og friserede Tjenere, nej, i Dragør synger Vægteren endnu Klokken ti, og man lægger sig til Ro med hans Sang i sit Øre og med den stille Sommernats Fred i sit Hjerter.

Turist.

Englands Fængselsvæsen.

Konserter for Fangerne holde man vil.
— Hvis det bli'r almindelig Skik,
saa vil jeg i Fængslerne raade dem til
lidt „fængslende“ klassisk Musik.

Verdens Spejlet
7 August 1910.